

<p>מקרא-מקרא:</p> <p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

יבמות-כי צד	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א					
כלל אמרו ביבמה: כל שהיא איסור ערוה - לא חולצת ולא מתייבמת, איסור מצוה ואיסור קדושה - חולצת ולא מתייבמת.																מ	כ.	
אחותה שהיא יבמתה - חולצת או מתייבמת.																	כ.	
איסור מצוה - שניות מדברי סופרים																	כ.	
איסור קדושה - אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, ובת ישראל לנתין וממזר.																	כ.	
כלל לאתווי מאי?																	ג	כ.
לאתווי צרת אילונית, וכדבר אסי.	רפרם בר פפא:											!	◇				כ.	
כל שאיסורה איסור ערוה הוא דאסירא צרתה, הא לא איסורה איסור ערוה - צרתה לא אסירא	ואיכא דאמרי:																כ.	
למעוטי מאי?																	כ.	
למעוטי צרת אילונית, ודלא כרב אסי.	רפרם:																כ.	
אחותה שהיא יבמתה.																	כ.	
אחותה דמאן?																	כ.	
אילימא דאיסור מצוה																	כ.	
כיון דמדאורייתא רמיא קמיה, פגע באחות זקוקתן																	כ.	
אלא אחותה דאיסור ערוה.																	כ.	
איסור מצוה - שניות.																	כ.	
אמאי קרי ליה איסור מצוה?																	כ.	
מצוה לשמוע דברי חכמים.	אביי:																כ.	
איסור קדושה - אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט.																	כ.	
ואמאי קרי להו איסור קדושה?																	כ.	
דכתיב: (ויקרא כ"א) קדושים יהיו לאלהיהם.																	כ.	
איסור מצוה - אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט	תניא, רבי יהודה מחליף:																כ.	
ואמאי קרי ליה איסור מצוה?																	כ.	
דכתיב: (ויקרא כ"ז) אלה המצות																	כ.	
איסור קדושה - שניות מדברי סופרים																	כ.	
ואמאי קרי ליה איסור קדוש?																	כ.	
כל המקיים דברי חכמים נקרא קדוש.	אביי:																כ.	
וכל שאינו מקיים דברי חכמים, קדוש הוא דלא מקרי, רשע נמי לא מקרי?	א"ל רבא:																כ.	
קדש עצמך במותר לך.	אלא אמר רבא:																כ.	
אלמנה לכהן גדול.																	כ.	
קפסיק ותני לא שנא מן הנשואין ולא שנא מן האירוסין בשלמא מן הנשואין - עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה לא תעשה ועשה, אלא מן האירוסין - לא תעשה גרידא הוא, יבא עשה וידחה לא תעשה																	כ.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-כיצד	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator					א				
			ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר קרא: (דברים כ"ה) ועלתה יבמתו השערה, שאין ת"ל יבמתו, מה תלמוד לומר יבמתו? יש לך יבמה אחת שעולה לחליצה ואינה עולה לייבום, ואיזו? זו חייבי לאוין.	ואימא: חייבי כריתות.	רב גידל אמר רב:										כ.
אמר קרא: (דברים כ"ה) אם לא יחפוץ האיש לקחת, הא חפץ - מייבם, כל העולה לייבום - עולה לחליצה, וכל שאין עולה לייבום - אינו עולה לחליצה.	א"ה, חייבי לאוין נמי?											כ.
הא רבי רחמנא יבמתו.	ומה ראית?											כ.
מסתברא, חייבי לאוין תפסי בהו קדושין, חייבי כריתות לא תפסי בהו קדושין.	איסור מצוה ואיסור קדושה, בא עליה או חלץ לה - נפטרה צרתה	מתיב רבא:										כ.
ואי ס"ד חייבי לאוין מדאורייתא לחליצה רמיא, לייבום לא רמיא, כי בא עליה אמאי נפטרה צרתה?	הוא מתיב לה, והוא מפרק לה, לצדדין קתני: בא עליה - איסור מצוה, חלץ לה - איסור קדושה.	[רבא]										כ.
ועמדו אחין ועשו מאמר בנשותיהן, ונתנו גט וחלצו - מה שעשו עשו, ואם בעלו - קנו מתו אחים, ועמדו הם ועשו מאמר בנשותיהן, ונתנו גט או שחלצו - מה שעשו עשו, ואם בעלו - קנו, ואסור לקיימן, משום שנאמר: (דברים כ"ג) לא יבא פצוע דכא	ואי סלקא דעתך, חייבי לאוין מדאורייתא לחליצה רמיא, לייבום לא רמיא, אם בעלו אמאי קנו?	מתיב רבא:										כ.
אלמנה מן האירוסין נמי עשה ולא תעשה הוא, דכתיב: (ויקרא כ"א) קדושים יהיו לאלהיהם.	ממזרת ונתינה מאי איכא למימר?	אלא אמר רבא:										כ.
ממזרת ונתינה מאי איכא למימר?	כתיב: (ויקרא י"א) והתקדשתם.											כ.
אי הכי, כל התורה כולה נמי עשה ולא תעשה הוא, דכתיב: והתקדשתם	גזירה אלמנה מן האירוסין אטו אלמנה מן הנשואין.	אלא אמר רבא:										כ.
ממזרת ונתינה מאי איכא למימר?	גזירה במקום מצוה אטו שלא במקום מצוה.											כ.
אלא מעתה, אשת אחיו מאביו לא תתייבם, גזירה משום אשת אחיו מאמן	ייבום בנחלה תלא רחמנא, מידע ידיע.											כ.
בבנים שאין לה בנים לא תתייבם, גזירה משום אשה שיש לה בנים	אשה תלא רחמנא, מידע ידיע.											כ.
אשת אחיו שהיה בעולמו לא תתייבם, גזירה משום אשת אחיו שלא היה בעולמן	כל הנשים לא תתייבמנה, גזירה משום אילונית											כ.
בישיבה תלא רחמנא, מידע ידיע.	לא שכיחא.											כ.
ממזרת ונתינה נמי לא שכיחא	גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה.	אלא אמר רבא:										כ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-כיצד		Talmud Navigator										
מימרא		מאן דאמר										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם בעלו - קנו בביאה ראשונה, ואסור לקיימן בביאה שניה.	תניא נמי הכי:									■	■	
לאו מילתא היא דאמרי	הדר אמר רבא, ואיתימא רב אשי:									■		◇
כל מקום שאתה מוצא עשה ולא תעשה, אם אתה יכול לקיים שניהם מוטב, ואם לאו - יבא עשה וידחה את לא תעשה	דאמר ריש לקיש:									■	■	◇
הכא נמי אפשר בחליצה, דמקיים עשה ולא תעשה.										■		◇
ואם בעלו - קנו	מיתבי:									■	?	◇
תיובתא.										■		
ביאת כהן גדול באלמנה - רבי יוחנן ור' אלעזר	איתמר:											◇
אינה פוטרת צרתה	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]									◆	■	◇
פוטרת צרתה.	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]									◆	■	◇
באלמנה מן הנשואין - כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה, דאין עשה דוחה לא תעשה ועשה										■		
כי פליגי - באלמנה מן הארוסין										■		◇
מ"ד פוטרת - אתי עשה ודחי את לא תעשה										■		◇
ומאן דאמר אינה פוטרת - לא אתי עשה ודחי את לא תעשה, כיון דאפשר בחליצה.										■		◇
ואם בעלו - קנו	מיתבי:									■	?	◇
תיובתא.										■		
לימא, תיהוי נמי תיובתא דר"ל										?		
כי אמינא אנא - היכא דמקיימי מצוה, אבל הכא, חליצה במקום ייבום לאו מצוה היא.	אמר לך ר"ל:									!		◇
רמז לשניות מן התורה מניין? שנאמר: (ויקרא י"ח) כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ, האל - קשות, מכלל דאיכא רכות, ומאי נינהו? שניות.	רבא:										■	◇
ומאי משמע דהאל לישנא דקשה הוא?											^	
דכתיב: (יחזקאל י"ז) ואת אילי הארץ לקח.											!	
לימא, פליגא דר' לוי											?	◇
קשה עונשין של מדות יותר מעונשין של עריות, שזה נאמר בהן אל, וזה נאמר בהן אלה	דא"ר לוי:									■	?	◇
אל קשה ואלה קשה מאל.											!	◇
גבי עריות נמי הא כתיב אלה											?	◇
ההוא, למעוטי מדות מכרת.											!	◇
אלא מאי חומרייהו?											?	
הני אפשר בתשובה, הני לא אפשר בתשובה.											!	◇
מהכא: (קהלת י"ב) ואזן וחקר תקן משלים הרבה	רב יהודה:										■	◇
קודם שבא שלמה, היתה תורה דומה לכפיפה שאין לה אזנים, עד שבא שלמה ועשה לה אזנים.	ואמר עולא א"ר אלעזר:										■	
מהכא: (משלי ד') פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור.	רבי אושעיא:										■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-כיצד	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
משל דר' אושעיא, למה הדבר דומה? לאדם משמר פרדס, משמרו מבחוץ - כולו משתמר, משמרו מבפנים - שלפניו משתמר, שלאחריו אינו משתמר.	רב אשי:										■	◇	כא.	
והא דרב אשי בדותא היא, התם שלפניו מיהא משתמר, הכא אי לאו שניות - פגע בערוה גופה.											?	◇	כא.	
מהכא: (ויקרא י"ח) ושמתם את משמרת, עשו משמרת למשמרת.	רב כהנא										■	◇	כא.	
הא דאורייתא היא	אביי לרב יוסף:											?	כא.	
דאורייתא ופירשו רבנן.											!	כא.		
כל התורה נמי פירשו רבנן												?	כא.	
אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.											!	◇	כא.	
מה הם שניות? אם אמו, ואם אביו, ואשת אבי אביו, ואשת אבי אמו, ואשת אחי האב מן האם, ואשת אחי האם מן האב, וכלת בנו, וכלת בתו ומותר אדם באשת חמיו ובאשת חורגו, ואסור בבת חורגו וחורגו מותר באשתו ובתו, ואשת חורגו אומרת לו: אני מותרת לך ובתי אסורה לך.	ת"ר:										■	◇	כא.	
בת חורגו דאורייתא היא, דכתיב: (ויקרא י"ח) את בת בנה ואת בת בתה												?	כא.	
משום דקבעי למיתני סיפא: אשת חורגו אומרת לו אני מותרת לך ובתי אסורה לך, ואע"ג דבתי אסורה לך מדאורייתא, בדידי לא גזור ביה רבנן, תנא רישא נמי: בת חורגו.												!	כא.	
אי הכי, אשת חמיו נמי תימא: אני מותרת לך ובתי אסורה לך, דהויא אחות אשתן												?	כא.	
הא פסיקא ליה, הא לא פסיקא ליה.												!	כא.	
ארבע נשים יש להן הפסק.	רב:										■	◇	כא.	
נקיט רב בידיה תלת: אשת אחי האם מן האב, ואשת אחי האב מן האם, וכלתו.											■	◇	כא.	
אף אשת אבי אמו.	זעירי מוסיף:										■	◇	כא.	
וסימניך: דעילאי דרב.	רב נחמן בר יצחק:										■	כא.		
ורב מאי טעמא לא חשיב ליה?												?	כא.	
מיחלפא ליה באשת אבי אביו.	[רב]										!	◇	כא.	
וזעירי?												?	כא.	
להתם שכיח ואזיל, להכא לא שכיח ואזיל.	[זעירי]										!	◇	כא.	
כלתו											■	◇	כא.	
דאורייתא היא, דכתיב: (ויקרא י"ח) ערות כלתך לא תגלה												?	כא:	
אימא: כלת בנו.											!	◇	כא:	
וכלת בנו יש לה הפסק?												?	כא:	
כלתו - ערוה, כלת בנו - שניה, וכן אתה אומר בבנו ובן בנו עד סוף כל הדורות	והא תניא:										■	?	◇	כא:
אלא אימא: כלת בתו												!	◇	כא:
הא מילתא מגברא רבה שמיע לי, ומנו? רבי אמי: לא אסרו כלה אלא מפני כלה, ואמרו לי כלדאי: מלפנא הוית, אמינא, אי גברא רבה הוינא - אסברא מדעתי, אי מקרי דרדקי הוינא - אשיילה מרבנן דאתו לבי כנישתא, השתא סברתה מדעתי: לא אסרו כלת בתו אלא משום כלת בנו.	דאמר רב חסדא:										■	!	כא:	
אסברה לך: כגון כלתה דבי בר ציתאי.	אביי לרבא:										■	כא:		
כגון כלתה דבי רב פפא בר אבא.	רב פפא:										■	כא:		

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רב אשי:											■	טא:
איבעיא להו:											^	טא:
רב ספרא:											?	טא:
רבא:											!	טא:
											■ !	טא:
											■ !	טא:
											■ !	טא:
											^	טא:
תא שמע: דכי אתא רב יהודה בר שילא אמר, אמרי במערבא:											■ !	טא:
רבא:											?	טא:
											!	טא:
											?	טא:
											!	טא:
שלח ליה רב משרשיא מתוסנייא לרב פפי:											^	טא:
ת"ש:											■ ?	טא:
											?	טא:
											!	טא:
											?	טא:
											!	טא:
[אמימר]											■	טא:
רב הלל לרב אשי:											■	טא:
[רב אשי]											?	טא:
[רב הלל]											!	טא:
[רב הלל]											?	טב:
אמר ליה: [רב אשי]											!	טב:
תני דבי רבי חייא:											■	טב:
רבינא לרב אשי:											?	טב:
											!	טב:
											?	טב:
											!	טב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

מקרא-key:

יבמות-כיצד		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
שניות דבי רבי חייא, יש להן הפסק או אין להם הפסק?	רב אשי לרב כהנא:										^	◇	כב.		
ד' נשים יש להם הפסק, ותו לא.	ת"ש, דאמר רב:										■	!	◇	כב.	
דלמא, כי קאמר רב - לההיא מתניתא.											;	◇	כב.		
שלישי ורביעי	ת"ש:										■	!	◇	כב.	
שלישי ורביעי אין, טפי לא.											!		כב.		
דלמא משלישי ואילך, מרביעי ואילך.											;	◇	כב.		
גזרו שניות בגרים, או לא גזרו שניות בגרים?	רבא לרב נחמן: חזי מר האי מרבגן דאתא ממערבא ואמר, בעו במערבא:											^	◇	כב.	
השתא ומה ערוה גופה, אי לאו שלא יאמרו באין מקדושה חמורה לקדושה קלה - לא גזרו בהו רבנן, שניות מיבעיא?	אמר ליה: [רב נחמן]											!	◇	כב.	
גרים, הואיל ואתו לידן, נימא בהו מלתא:	רב נחמן:											■		כב.	
אחין מן האם - לא יעידו, ואם העידו - עדותן עדות, אחין מן האב - מעידין לכתחלה.	[רב נחמן]										◆	■	◇	כב.	
אפילו אחין מן האם נמי מעידין לכתחלה	אמימר										◆	■	◇	כב.	
ומ"ש מעריות?												;		כב.	
ערוה - לכל מסורה, עדות - לבית דין מסורה, וגר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.												!	◇	כב.	
מי שיש לו אח מכל מקום - זוקק את אשת אחיו ליבום, ואחיו הוא לכל דבר, חוץ ממי שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים.												■		כב.	
מי שיש לו בן מכל מקום - פוטר אשת אביו מן היבום, וחייב על מכתו ועל קללתו, ובנו לכל דבר, חוץ ממי שיש לו בן מן השפחה ומן העובדת כוכבים.												■		כב.	
מכל מקום לאתויי מאי?												^		כב.	
לאתויי ממזר.	רב יהודה:											!	◇	כב.	
פשיטא, אחיו הוא												;		כב.	
מהו דתימא לילף אחוה אחוה מבני יעקב, מה להלן כשרין ולא פסולין, אף כאן כשרין ולא פסולין, קמ"ל.												!	◇	כב.	
ואימא הכי נמי												;		כב.	
כיון דלענין יבום מיפטר נפטר, מיזקק נמי זקיק.												!	◇	כב.	
ואחיו הוא לכל דבר.												■	<	כב:	
למאי הלכתא?												^		כב:	
ליורשו וליטמא לו.												!	◇	כב:	
פשיטא, אחיו הוא												;		כב:	
סד"א, הואיל וכתוב: (ויקרא כ"א) כי אם לשארו הקרוב אליו												■	!	◇	כב:
שארו - זו אשתו	אמר מר:											■	!		כב:
וכתיב: (ויקרא כ"א) לא יטמא בעל בעמיו להחלו, יש בעל שמטמא, ויש בעל שאין מטמא, הא כיצד? מטמא הוא לאשתו כשרה ואין מטמא לאשתו פסולה												■	!	◇	כב:
ה"נ מטמא הוא לאח כשר ואין מטמא לאח פסול, קמ"ל.												!			כב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator											
יבמות-כיצד	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואימא ה"נ												ז	כב:
התם לאפוקי קיימא, הכא אחיו הוא.												ז	כב:
חזן ממי שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים.												■	כב: <
מ"ט?												^	כב:
אמר קרא: (שמות כ"א) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.												!	כב:
מי שיש לו בן מ"מ - פוטר וכו'.												■	כב: <
מכל מקום לאתויי מאי?												^	כב:
לאיתויי ממזר.	רב יהודה:											!	כב:
מאי טעמא?												^	כב:
דאמר קרא: (דברים כ"ה) ובן אין לו, עיין עליו.												!	כב:
וחייב על מכתו.												■	כב: <
אמאי? קרי כאן: (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאור, בעושה מעשה עמך												ז	כב:
בעושה תשובה	כדאמר רב פנחס משמיה דרב פפא:											!	כב:
הכא נמי כשעשה תשובה.												!	כב:
והאי בר תשובה הוא?												ז	כב:
איזהו (קהלת א') מעוות לא יוכל לתקון? זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר	והתנן, שמעון בן מנסיא:											■	כב:
השתא מיהא עושה מעשה עמך הוא.												!	כב:
הבא על אחותו והיא בת אשת אביו - חייב משום אחותו ומשום בת אשת אביו	תנו רבנן: [רבנן]											■	כב:
אינו חייב אלא משום אחותו בלבד, ולא מפני בת אשת אביו.	רבי יוסי בן יהודה:											■	כב:
מאי טעמייהו דרבנן?												^	כב:
מכדי כתיב: (ויקרא י"ח) ערות אחותך בת אביך או בת אמך, ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא למה לי? ש"מ, לחייבו משום אחותו ומשום בת אשת אביו.	אמרי: [רבנן]											!	כב:
ורבי יוסי בר' יהודה?												ז	כב:
אמר קרא: אחותך היא, משום אחותו אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום בת אשת אביו.	[רבי יוסי בר' יהודה]											!	כב:
ורבנן, האי אחותך היא מאי עבדי ליה?												ז	כב:
מיבעי להו: לחייבו על אחותו בת אביו ובת אמו, לומר, שאין מזהירין מן הדין.	[רבנן]											!	כב:
ורבי יוסי בר' יהודה?												ז	כב:
אם כן, לכתוב רחמנא אחותך, היא למה לי? משום אחותך אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום בת אשת אביו.	[רבי יוסי בר' יהודה]											!	כב:
ורבנן?												ז	כב:
אף על גב דכתיב אחותך, איצטריך למכתב היא, שלא תאמר בעלמא מזהירין מן הדין, וכ"ת אחותך דכתב רחמנא למה לי? מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא, כתב רחמנא היא.	[רבנן]											!	כב:
ורבי יוסי בר' יהודה?												ז	כב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

מקרא-key:

יבמות-כיצד	מאן דאמר	Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אם כן, ליכתביה רחמנא לאחותך היא באיך קרא.	[רבי יוסי בר' יהודה]	!										כב:
ור' יוסי בר' יהודה, האי בת אשת אביך מאי עביד ליה?				ז								כב:
מיבעי ליה: מי שיש לו אישות לאביך בה, פרט לאחותו משפחה ועובדת כוכבים, שאין אישות לאביך בה.	[רבי יוסי בר' יהודה]					!						כב:
ואימא: פרט לאחותו מאנוסה								ז				כב:
ההיא לא מצית אמרת, מדרבא										!		כב:
כתיב: (ויקרא י"ח) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה, הא בת בנה דידה ובת בתה דידה שרי, וכתיב: (ויקרא י"ח) ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה, הא כיצד? כאן באונסין, כאן בנשואין.	דרבא רמי:										!	כב:
ואימא: פרט לחייבי לאוין											ז	כג.
חייבי לאוין תפשי בהו קדושין, דכתיב: (דברים כ"א) כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה, וכי יש אהובה לפני המקום, ויש שנואה לפני המקום? אלא, אהובה - אהובה בנישואיה, שנואה - שנואה בנישואיה, ואמר רחמנא: כי תהיין.	רב פפא:										!	כג.
ואימא: פרט לחייבי כריתות											ז	כג.
אמר קרא: (ויקרא י"ח) ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ, בין שאומרים לו לאביך קיים, בין שאומרים לו לאביך הוצא, ואמר רחמנא: אחותך היא.	רבא:										!	כג.
אימא, בין שאומר לו אביך קיים, בין שאומר לו אביך הוצא, ואמר רחמנא: אחותך היא - לרבות אחותו משפחה ועובדת כוכבים											ז	כג.
אמר קרא: בת אשת אביך, מי שיש לו אישות לאביך בה, פרט לאחותו משפחה ועובדת כוכבים.											!	כג.
ומה ראית?											ז	כג.
מסתברא, חייבי כריתות הוה ליה לרבות, שכן תפסי בהן קדושין לעלמא.											!	כג.
אדרבה, שפחה ועובדת כוכבים הוה ליה לרבות, דאי מגיירה, לדידיה נמי תפסי בה קדושין											ז	כג.
לכי מגיירה גופא אחרנא היא.											!	כג.
ורבנן, למעוטי שפחה ועובדת כוכבים מנא להו?											ז	כג.
נפקא להו (שמות כ"א) מהאשה וילדיה תהיה לאדוניה.	[רבנן]										!	כג.
ורבי יוסי בר' יהודה? .											ז	כג.
חד בשפחה, וחד בעובדת כוכבים וצריכי, דאי אשמעינן שפחה, משום דאין לה חייס, אבל עובדת כוכבים דאית לה חייס - אימא לא ואי אשמעינן עובדת כוכבים, משום דלא שייכא במצות, אבל שפחה דשייכא											!	כג.
ורבנן, אשכחן שפחה, עובדת כוכבים מנא להו?											ז	כג.
וכ"ת נילף משפחה											!	כג.
הנהו מצרך צריכי											ז	כג.
אמר קרא: (דברים ז') כי יסיר את בנך מאחרי, בנך מישראלית קרוי בנך, ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:										!	כג.
ש"מ: בן בתך הבא מן העובד כוכבים קרוי בנך.	רבינא:										!	כג.
לימא, קסבר רבינא: עובד כוכבי ועבד הבא על בת ישראל - הולד כשר											ז	כג.
נהי דמזר לא הוי, כשר נמי לא הוי, ישראל פסול מיקרי.											!	כג.
האי בשבעה אומות כתיב											ז	כג.
כי יסיר - לרבות כל המסירים.											!	כג.
הניחא לרבי שמעון, דדריש טעמא דקרא, אלא לרבנן מנא להו?											ז	כג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

מקרא-key:

יבמות-כיצד	מאן דאמר	Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מאן תנא דפליג עליה דרבי יוסי ברבי יהודה? רבי שמעון היא.											◇	כג.
מי שקידש אחת משתי אחיות, ואין יודע אי זה מהן קידש - נותן גט לזו וגט לזו.											■	כג: מ
מת, ולו אח אחד - חולץ לשתיהן											■ ■	כג:
היו לו שנים - אחד חולץ ואחד מייבם											■ ■	כג:
קדמו וכנסו - אין מוציאין מידם.											■ ■	כג:
שנים שקדשו שתי אחיות, זה אינו יודע אי זו קידש, וזה אינו יודע איזו קידש - זה נותן שני גיטין וזה נותן שני גיטין.											■	כג:
מתו, לזה אח ולזה אח - זה חולץ לשתיהן וזה חולץ לשתיהן											■ ■	כג:
לזה אח ולזה שנים - היחיד חולץ לשתיהן, והשנים - אחד חולץ ואחד מייבם											■ ■	כג:
קדמו וכנסו - אין מוציאין מידם.											■ ■	כג:
לזה שנים ולזה שנים - אחיו של זה חולץ לאחת ואחיו של זה חולץ לאחת, אחיו של זה מייבם חלוצתו של זה ואחיו של זה מייבם חלוצתו של זה											■	כג:
קדמו שנים וחלצו - לא ייבמו השנים, אלא אחד חולץ ואחד מייבם											■ ■	כג:
קדמו וכנסו - אין מוציאין מידם.											■ ■	כג:
שמע מינה: קדושין שאין מסורין לביאה הוו קדושין											◇ ;	כג:
הכא במאי עסקינן - כשהוכרו ולבסוף נתערבו.											◇ !	כג:
דיקא נמי, דקתני ואינו יודע ולא קתני ואינו יודע, ש"מ.											■	כג:
מאי קמ"ל?											;	כג:
מת, ולו אח אחד - חולץ לשתיהן, היו לו שנים - אחד חולץ ואחד מייבם, דוקא מיחלץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקא פגע באחות זקוקתו.	סיפא איצטריכא ליה:										◇ ! ■	כג:
שנים שקדשו שתי אחיות וכו'.											■	כג: <
שמע מינה: קדושין שאין מסורין לביאה הוו קדושין											;	כג:
הכא נמי, כשהוכרו ולבסוף נתערבו.											◇ !	כג:
דיקא נמי, דקתני ואין יודע ולא קתני ואין יודע, ש"מ.											■	כג:
ומאי קמ"ל?											;	כג:
מתו, לזה אח ולזה שנים - היחיד חולץ לשתיהן, והשנים - אחד חולץ ואחד מייבם.	סיפא איצטריכא ליה:										◇ ! ■	כג:
פשיטא, היינו רישא											;	כג:
מהו דתימא ליגזור תרי אטו חד, קמ"ל.											◇ !	כג:
ודוקא מיחלץ והדר יבומי, אבל יבומי ברישא לא, דקא פגע ביבמה לשוק.											◇ ■	כג:
לזה שנים ולזה שנים וכו'.											■	כג: <
הא תו למה לי? היינו הך											;	כג:
מהו דתימא ליגזור דלמא מייבם בלא חליצה, קמ"ל.											◇ !	כג:
מ"ש מהא דתנן:											;	כג:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מקרא-key:

יבמות-כיצד	מאן דאמר	Talmud Navigator										
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ארבעה אחין, שנים מהן נשואין שתי אחיות, ומתו הנשואין את האחיות - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות?	[תנן]									?	◇	
הכי השתא, התם, אי למ"ד יש זיקה - יש זיקה, ואי למ"ד אסור לבטל מצות יבמין - אסור לבטל מצות יבמין, הכא, כל חד וחד אימור דידיה קא מתרמיא ליה.										!	◇	
קדמו וכנסו - אין מוציאין כו'.										■	◇	
ואפ"י שניהם כהנים. מ"ט? חלוצה דרבנן היא, וספק חלוצה לא גזרו בהו רבנן.	תני שילא:									■	◇	
וחלוצה דרבנן היא?										?		
(ויקרא כ"א) גרושה - אין לי אלא גרושה, חלוצה מנין? ת"ל: ואשה	והתניא:									?	◇	
מדרבנן הוא, וקרא אסמכתא בעלמא הוא.										!	◇	
מצוה בגדול לייבם, ואם קדם הקטן - זכה.										■	◇	
(דברים כ"ה) והיה הבכור - מיכן שמצוה בגדול לייבם (דברים כ"ה)	ת"ר:									■	■	◇
אשר תלד - פרט לאילונית שאין יולדת										■	■	◇
יקום על שם אחיו - לנחלה										■	■	◇
אתה אומר: לנחלה, או אינו אלא לשם? יוסף - קורין אותו יוסף, יוחנן - קורין אותו יוחנן?										?	■	
נאמר כאן יקום על שם אחיו, ונאמר להלן (בראשית מ"ח) על שם אחיהם יקראו בנחלתם, מה שם האמור להלן נחלה, אף שם האמור כאן לנחלה										!	■	◇
ולא ימחה שמו - פרט לסריס ששמו מחוי.											■	◇
אע"ג דבכל התורה כולה אין מקרא יוצא מידי פשוטו, הכא אתאי גזרה שוה אפיקתיה מפשטיה לגמרי.	רבא:										■	◇
ואי לאו גזרה שוה, הוה אמינא שם - שם ממש? למאן קמזהר רחמנא? ליבם, יקום על שם אחיך מיבעי ליה אי לבי דינא, יקום על שם אחי אביו מיבעי ליה											?	
ודלמא הכי קאמר להו רחמנא לבית דין: אמרו ליה ליבם יקום על שם אחין, אלא אתאי גזרה שוה אפיקתיה לגמרי.											!	◇
השתא דאמרת: קרא בגדול כתיב, אימא: בכור לייבם, פשוט לא לייבם											?	◇
א"כ, אשת אחיו שלא היה - בעולמו דמיעט רחמנא, למה לי?											!	◇
ואימא: למעוטי בוכרא דאמא	פריך רב אחא:										?	◇
ההוא לא מצית אמרת, דיבום בנחלה תלה רחמנא, ונחלה מן האב ולא מן האם.											!	◇
ואימא: כי איכא בכור - תתקיים מצות יבום, כי ליכא בכור - לא תתקיים מצות יבום											?	◇
אמר קרא: ומת אחד מהם, מי לא עסקינן דמית בכור, ואמר רחמנא: לייבם קטן?											!	◇
ואימא דמית קטן, ואמר רחמנא: לייבם בכור											?	◇
הא מיעט רחמנא אשת אחיו שלא היה בעולמו.											!	◇
ואימא: כי ליכא בכור - קדם קטן זכה, ואי איכא בכור - קדם קטן לא זכה											?	◇
אמר קרא: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו, הוקשה ישיבת אחים זה לזה.											!	◇
ואימא: כי איכא בכור - ליהדר אגדול, כי ליכא בכור - אין חוזרין אצל גדול											?	◇
מצוה בגדול לייבם, לא רצה - הולכים אצל אחיו הקטן, לא רצה - חוזרין אצל גדול	אלמה תני אביי קשישא:										?	◇
כבכור, מה בכור - בכורתו גרמה לו, אף גדול - גדולתו גרמה לו.											!	◇

<p>disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

יבמות-כיצד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ואימא: כי מייבם בכור - לישקול נחלה, כי מייבם פשוט - לא לישקול נחלה.										◇	;	כד:
אמר קרא: יקום על שם אחיו, והרי קם.										◇	!	כד:
ואלא בכור דקרייה רחמנא, למאי הלכתא?										◇	;	כד:
לגריעותא, מה בכור אינו נוטל בראוי כבמוחזק, אף האי אינו נוטל בראוי כבמוחזק.										◇	!	כד:
הנטען על השפחה ונשתחררה, או על העובדת כוכבים ונתגיירה - הרי זה לא יכנס, ואם כנס - אין מוציאין מידו.											■	כד:
הנטען על אשת איש והוציאנה מתחת ידו, אע"פ שכנס - יוציא.											■	כד:
הא גירות מיהא הויא										◇	■	כד:
אחד איש שנתגייר לשום אשה, ואחד אשה שנתגיירה לשום איש, וכן מי שנתגייר לשום שולחן מלכים, לשום עבדי שלמה - אינן גרים, דברי ר' נחמיה	ורמינהי:									◇	;	כד:
אחד גירי אריות, ואחד גירי חלומות, ואחד גירי מרדכי ואסתר - אינן גרים, עד שיתגיירו בזמן הזה	שהיה רבי נחמיה אומר:									◇	;	כד:
בזמן הזה ס"ד?										◇	;	כד:
אלא אימא: כבזמן הזה										◇	;	כד:
הלכה כדברי האומר כולם גרים הם.	הא איתמר עלה, א"ר יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:									◇	!	כד:
אי הכי, לכתחלה נמן										◇	;	כד:
משום דרב אסי											!	כד:
(משלי ד') הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים וגו'.	דאמר רב אסי:									◇	!	כד:
אין מקבלין גרים לימות המשיח כיוצא בו לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה.	ת"ר:									◇	■	כד:
מאי קרא? (ישעיהו נד) הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול, אבל אידך לא.	רבי אליעזר:										■	כד:
הנטען על אשת איש וכו'.											■	כד:
ובעדים.	רב:									◇	■	כד:
אמינא, כי ניים ושכיב רב אמר להאי שמעתתא	רב ששת:									◇	;	כד:
הנטען על אשת איש והוציאנה על ידו, ונתגרשה מתחת ידי אחר, אם כנס - לא יוציא	דתניא:									◇	;	כד:
ה"ד?										◇	^	כד:
אי דאיכא עדים										◇	!	כד:
כי אתא אחר ואפסקיה לקלא מאי הוי?										◇	;	כד:
אלא לאו דליכא עדים										◇	!	כד:
וטעמא דאתא אחר ואפסקיה לקלא, הא לאו הכי מפקינן										◇	;	כד:
הוא הדין דאע"ג דלא אתא אחר ואפסקיה לקלא - אי איכא עדים מפקינן, אי ליכא עדים לא מפקינן, והכי קאמר, דאע"ג דאתא אחר ואפסקיה לקלא, לכתחלה לא יכנס.	אמר לך רב:									◇	!	כד:
בד"א - כשאין לה בנים, אבל יש לה בנים - לא תצא, ואם באו עדי טומאה, אפילו יש לה כמה בנים - תצא	מיתבי:									◇	;	כד:
רב מוקי לה למתניתין, ביש לה בנים ויש לה עדים.										◇	!	כד:
ומאי דוחקיה דרב לאוקמי למתניתין ביש לה בנים ויש לה עדים, וטעמא דאיכא עדים מפקינן, ואי ליכא עדים לא מפקינן? לוקמה בשאין לה בנים, אע"ג דליכא עדים										◇	;	כד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

יבמות-כיצד	מאן דאמר	Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מתניתין קשיתיה, מאי איריא דתני הוציא? ליתני הוציא אלא כל הוציא - בבית דין, ובית דין בעדים הוא דמפקי.	רבא:										!	כה:
ואי בעית אימא: הני מתנייתא - רבי היא											!	כה:
רוכל יוצא ואשה חוגרת בסניר, אמר רבי: הואיל ומכוער הדבר - תצא	דתניא: [רבי]										!	כה:
רוק למעלה מן הכילה, אמר רבי: הואיל ומכוער הדבר - תצא	[רבי]										!	כה:
מנעלים הפוכים תחת המטה, אמר רבי: הואיל ומכוער הדבר - תצא	[רבי]										!	כה.
מנעלים הפוכים, ליחזי דמאן נינהו?											;	כה.
אלא מקום מנעלים הפוכים.											!	כה.
והלכתא כוותיה דרב, והלכתא כוותיה דרבי.											■	כה.
קשיא הלכתא אהלכתא											;	כה.
לא קשיא: הא בקלא דפסיק, הא בקלא דלא פסיק, קלא דלא פסיק וליכא עדים - כרבי, קלא דפסיק ואיכא עדים - כרב.											!	כה.
וקלא דלא פסיק עד כמה?											^	כה.
אמרה לי אם: דומי דמתא - יומא ופלגא.	אביי:										!	כה.
ולא אמרן - אלא דלא פסק ביני וביני, אבל פסק ביני וביני - הא פסק											■	כה.
ולא אמרן - אלא דלא פסק מחמת יראה, אבל פסק מחמת יראה - מחמת יראה הוא											■	כה.
ולא אמרן - אלא דליכא אויבים, אבל איכא אויבים - אויבים הוא דאפקו ליה לקלא.											■	כה.
המוציא את אשתו משום שם רע - לא יחזיר, משום נדר - לא יחזיר.	תנן התם:										■	כה.
ילמדנו רבינו: כנס, מהו שיוציא?	שלח ליה רבה בר הונא לרבה בר ר"נ:										^	כה.
הנטען על אשת איש והוציאה מתחת ידו, אע"פ שכנס - יוציא	א"ל [רבה בר ר"נ], תנינא:										;	כה.
מי דמי? התם הוציא, והכא הוציאה.	א"ל: [רבה בר הונא]										!	כה.
ורבה בר ר"נ?											;	כה.
מתניתין נמי הוציאה תנן.	[רבה בר ר"נ]										!	כה.
ואכתי מי דמי? הכא בעל, והתם בועל											;	כה.
שפיר דמי אהדדי, הכא אמור רבנן: לא יכנס, ואם כנס - יוציא, ה"נ אמרי רבנן: לא יחזיר, ואם כנס - יוציא.	א"ל: [רבה בר ר"נ]										!	כה.
ולא היא, התם אלומי אלמיה לקלא, הכא אמרינן: קם ביה בקלא וליתיה.											;	כה.
המביא גט ממדינת הים, ואמר בפני נכתב ובפני נחתם - לא ישא את אשתו											■	כה.
מת, הרגתיו, הרגנוהו - לא ישא את אשתו	[ת"ק]										◆	כה.
הרגתיו - לא תנשא אשתו, הרגנוהו - תנשא אשתו.	רבי יהודה:										◆	כה.
טעמא דממדינת הים, דעליה קסמכינן, אבל מא"י דלאו עליה קסמכינן - ישא את אשתו											■	כה.
והא מת, דלאו עליה קסמכינן											;	כה.
אשה דייקא ומינסבא	דאמר מר:										;	כה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator																
יבמות-כיצד	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
לא ישא את אשתו		וקתני:									■	?	כה:					
התם ליכא כתבא, הכא איכא כתבא												!	◇	כה:				
מה בין גט למיתה? שהכתב מוכיח.		דתנן:										■	!	כה:				
מת הרגתיו הרגנוהו - לא ישא את אשתו.													■	<	כה:			
הוא ניהו דלא ישא את אשתו, הא לאחר תנשא													■	◇	כה:			
פלוגי רבעני לאונסי - הוא ואחר מצטרפין להרגו, לרצוני - רשע הוא, והתורה אמרה: (שמות כ"ג) אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס		והאמר רב יוסף:											■	?	◇	כה:		
וכ"ת, שאני עדות אשה, דאקילו בה רבנן														!	כה:			
גזלן דדבריהם - כשר לעדות אשה, גזלן דדברי תורה - פסול לעדות אשה		והא"ר מנשה:											■	?	◇	כה:		
נימא, רב מנשה דאמר כר' יהודה														?	◇	כה:		
אנא דאמרי אפילו לרבנן, וטעמא דרבנן הכא כדרבא		אמר לך רב מנשה:												!	◇	כה:		
אדם קרוב אצל עצמו, ואין אדם משים עצמו רשע.		דאמר רבא:												■	!	◇	כה:	
לימא, רב יוסף דאמר כרבי יהודה														?	◇	כה:		
אנא דאמרי אפי' לרבנן, ושאני עדות אשה, דאקילו בה רבנן, ורב מנשה דאמר כרבי יהודה.		אמר לך רב יוסף:												!	◇	כה:		
הרגתיו כו' הרגנוהו - תנשא כו'.														■	<	כה:		
מאי שנא הרגתיו, ומאי שנא הרגנוהו?														?	◇	כה:		
באומר אני הייתי עם הורגיו.		רב יהודה:												!	◇	כה:		
מעשה בלסטים אחד שיצא ליהרג במגיזת קפוטקיא, ואמר להם: לכו אמרו לה לאשת שמעון בן כהן אני הרגתי את בעלה בכניסתי ללוד, ואמרי לה: בכניסתו ללוד, והשיאו את אשתו		והתניא, אמרו לו לרבי יהודה:												■	■	◇	כה:	
משם ראייה? באומר אני הייתי עם הורגיו.		אמר להם: [רבי יהודה]												■	■	◇	כה:	
והא לסטים קתני														?	◇	כה:		
שנתפס ע"י לסטיות.														!	◇	כה:		
והא יצא ליהרג קתני														?	◇	כה:		
בי דינא דעובדי כוכבים, דלא דייקי וקטלי.														!	◇	כה:		
החכם שאסר את האשה בנדר על בעלה - הרי זה לא ישאנה															■	■	כה:	
מיאנה או שחלצה בפניו - ישאנה, מפני שהוא ב"ד.															■	■	כה:	
הא התירה - ישאנה															■	◇	כה:	
במאי עסקינן?															^	◇	כה:	
אילימא בחד															!	◇	כה:	
חד מי מצי מתיר?															?	◇	כה:	
התרת נדרים בשלשה		והאמר ר' חייא בר אבין אמר רב עמרם, תנא:													■	?	◇	כה:
ואלא בתלתא															!	◇	כה:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator											
יבמות-כיצד	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מי חשידי?										ז		כה:	
מיאנה או שחלצה בפניו - ישאנה, מפני שהוא בית דין		והתנן:								ז		כה:	
לעולם בחד										!	◇	כה:	
ביחיד מומחה		וכדאמר רב חסדא אמר ר' יוחנן:								!	◇	כה:	
הכא נמי ביחיד מומחה.										!		כה:	
מיאנה או שחלצה וכו'.											■	כה: <	
טעמא דב"ד, הא בתרי - לא											◇	כה:	
מ"ש מהא דתנן:										ז		כה:	
עדים החתומים על שדה מקח ועל גט אשה - לא חשו חכמים לדבר זה?		[תנן]								■	ז	◇	כה:
היא גופה קמשמע לן, לאפוקי ממ"ד מיאון בפני שנים, קמשמע לן: מיאון בג'.										!	◇	כה:	
כנס, מהו שיוציא?		איבעיא להו:									◇	כה:	
כנס - מוציא		רב כהנא:								◆	!	◇	כה:
כנס - אינו מוציא.		רב אשי:								◆	!	◇	כה:
כדברי האומר כנס - אינו מוציא.		תני להו רב זוטי דבי רב פפי:								■		כה:	
גמרא או סברא?		רבנן לרב אשי:								^		כה:	
מתני' היא:		אמר להו: [רב אשי]								!	◇	כה:	
הנטען משפחה ונשתחררה, מעובדת כוכבים ונתגיירה - הרי זה לא יכנוס, ואם כנס - אין מוציא		[מתניתין]								■	!	◇	כה:
אלמא ברננה לא מפקינן										■	!	כה:	
ה"נ ברננה לא מפקינן.										!		כו.	
וכולם שהיו להם נשים ומתו - מותרות לינשא להם.											■	כו. מ	
וכולן שנישאו לאחרים, ונתגרשו או שנתאלמנו - מותרות לינשא להם.											■	כו.	
וכולן מותרות לבניהם או לאחיהם.											■	כו.	
מתו אין, נתגרשו לא											◇	כו. ג	
אפי' נתגרשו		רב הלל לרב אשי: והתניא:								■	ז	◇	כו.
לא קשיא: הא דהואי קטטה, הא דלא הואי קטטה.										!	◇	כו.	
ואיבעית אימא: הא דלא הואי קטטה, ולא קשיא: הא דארגיל הוא, הא דארגילה היא.										!	◇	כו.	
וכולן שנישאו וכו'.											■	כו. <	
קס"ד מיתה אמיתה, וגירושין אגירושין											◇	כו.	
נימא, מתניתין דלא כרבי, דאי כרבי										ז		כו.	
בתרי זימני הואי חזקה		האמר: [רבי]								■	ז	◇	כו.

disputants-חולקים ◆ ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

יבמות-כיצד	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
לא, מיתה אגירושין, וגירושין אמיתה.														!	◇	כו.	
וכולן מותרות לבניהם או לאחיהם.															■	<	כו.
מאי שנא מהא דתנן:															;		כו.
הנטען מן האשה - אסור באמה ובבתה ובאחותה?		[תנן]													■ ;	◇	כו.
נשי לגבי נשי שכיחן דאזלן, גברי לגבי גברי לא שכיחן															!	◇	כו.
אי נמי, נשי דלא אסרן שכיבתן אהדדי - לא קפדי אהדדי, גברי דאסרן שכיבתן אהדדי - קפדי אהדדי.															!	◇	כו.
אי הכי, אביו נמי?															;		כו.
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא אביו דבזיז בניה מיניה, אבל בנו דלא בזיז אביו מיניה - אימא לא, קמ"ל.															!	◇	כו.
הדרן עלך כיצד אשת אחיו																◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator	
יבמות-ארבעה אחין	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
ארבעה אחין, שנים מהם נשואים שתי אחיות, ומתו הנשואים את האחיות - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות, ואם קדמו וכנסו - יוציאו			■
ב"ש אומרים. יקיים, וב"ה אומר: יוציאו.	רבי אליעזר:		■ ■
היתה אחת מהן אסורה על האחד איסור ערוה - אסור בה ומותר באחותה, והשני אסור בשתייהן, איסור מצוה ואיסור קדושה - חולצת ולא מתייבמת.			■
היתה אחת מהן אסורה על זה איסור ערוה, והשנייה אסורה על זה איסור ערוה - האסורה לזה מותרת לזה, והאסורה לזה מותרת לזה, וזו היא שאמרו: אחותה כשהיא יבמתה - או חולצת או מתייבמת.			■
ש"מ: יש זיקה, דאי אין זיקה, מכדי הני מתרי בתי קאתיין, האי לייבם חדא והאי לייבם חדא			◇ ;
לעולם אימא לך אין זיקה, ומשום דקסבר: אסור לבטל מצות יבמין, דלמא אדמייבם חד מיית אידך, וקמבטל מצות יבמין.			◇ !
אי הכי, תלתא נמי			◇ ;
לא מיבעיא קאמרינן, לא מיבעיא תלתא - דודאי בטלה מצות יבמין, אבל ד' - למיתה לא חיישינן, קמ"ל.			◇ !
אי הכי, חמשה נמי			◇ ;
למיתה דתרי לא חיישינן.			◇ !
שלש אחיות יבמות שנפלו לפני שני אחין יבמין - זה חולץ לאחת וזה חולץ לאחת, ואמצעית צריכה חליצה משניהם.	רבא בר רב הונא אמר רב:		◇ ■ ◆
מדקאמרת: אמצעית צריכה חליצה משניהם, קסברת יש זיקה, והוא לה חליצה פסולה, וחליצה פסולה צריך לחזור על כל האחין, אי הכי, קמיייתא נמי?	אמר ליה רבה:		◇ ;
אי דנפול בבת אחת הכי נמי, לא צריכא - דנפול בזו אחר זו, נפלה חדא חליץ לה ראובן, נפלה אידך חליץ לה שמעון, נפלה אידך, חליץ לה האי מפקע זיקתו, חליץ לה האי מפקע זיקתו.			◇ !
אין זיקה	והאמר רב:		◇ ; ■
לדברי האומר - יש זיקה קאמר.			◇ !
אחד חולץ לכולן.	שמואל:		◇ ■ ◆
מכדי שמעינן ליה לשמואל דאמר: חליצה מעליא בעינן			◇ ;
חליץ לאחיות - לא נפטר צרות	דאמר שמואל:		◇ ; ■
היכא דקיימא חליצה דשמעון - חליצה כשרה, חליץ לה ראובן - חליצה פסולה?			◇ ;
מאי אחד חולץ לכולן נמי דקאמר? אאמצעית.			◇ !
והא כולן קאמר			◇ ;
כיון דרובה גביה, קרי ליה כולן.			◇ !
ואיבעית אימא, כי קאמר שמואל: חליצה מעליא בעינן, ה"מ למיפטר צרתה, אבל מפטרא נפשה פטרה.			◇ !